

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1112 30 tháng 10 năm 2016

Thơ ngỏ

Bình Tâm

*Bình tâm tu luyện thân hành triển
Nguyên lý Trời ban tự cảm hiện
Trí tuệ phân minh tâm đạt tốt
Qui nguyên thiên giác trí phân huyền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Luật vận hành của Tâm kinh nằm ở đâu?
- 2) Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé?
- 3) Thừa mang ơn thì phải đền ơn, nhưng đền ơn cách nào cho đúng?
- 4) Việc đời là việc phải lo làm sao yên ổn mà tu thâm đậm được?
- 5) Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày?
- 6) Tội là sao?
- 7) Phước là sao?

<p>1) <i>Hỏi: Luật vận hành của Tâm kinh nằm ở đâu?</i></p> <p>TL: Thừa luật vận hành của Tâm Kinh nó từ vị trí tiến hóa không ngừng nghỉ mà ra. Cho nên Bé thường nói có tâm và vô quái ngại, ngược lại không tâm thì chỉ có ngại với nghỉ. Tâm cũng là một công án đo lường vạn năng, không bao giờ nghỉ chuyện cá nhân, nhưng luôn luôn chú trọng vào việc đại chúng quần sanh, từ quang sống động, không không gian và thời gian, vô lượng kiếp hồi sinh.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé?</i></p> <p>TL: Thừa Bé luôn luôn quý trọng những người đã và đang giúp đỡ Bé, tất cả đều là ân nhân của Bé trên mặt đất này.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Thừa mang ơn thì phải đền ơn, nhưng đền ơn cách nào cho đúng?</i></p> <p>TL: Bé chỉ có thấy được thật tình tu học thì mới đền ơn được cho những người mong muốn Bé thành đạt. Bé thực hành giải được khổ thì tất cả hướng về Bé cũng sẽ đồng được giải khổ trong nội tâm, tức là làm một việc cho tất cả mọi việc là vậy, Bé chỉ biết cắm đầu lo tu trong đêm dài thanh vắng.</p>	<p>4) 30-08-91</p> <p><i>Hỏi: Việc đời là việc phải lo làm sao yên ổn mà tu thâm đêm được?</i></p> <p>TL: Thừa nó cũng là một tập quán tốt hay xấu đó thôi, nếu chúng ta thấy đó là một tập quán tốt, thì ta cứ áp dụng cho ngày lẫn đêm thì tương lai chắc chắn sẽ ổn định và tốt đẹp, hướng về không có lợi, mỗi ngày mỗi tiến hóa trong lãnh vực tâm tư, tự mình cảm thức sự mê chấp, rất có hại cho phần hồn và điện năng trong cơ tạng lưu thông không được điều hòa, dễ sanh ra bệnh tật. Biết được chính mình đã đến đây với hai bàn tay không cộng với khối óc thật thà và minh mẫn. Vậy ta không nên ôm lấy việc đời và làm ô nhiễm khối óc, lúc ra đi trí không lành mạnh, óc không thông, đường đi không rõ rệt, vậy lỗi tại ai? Có phải chúng ta đã nuôi dưỡng những điều không cần thiết, biến thành tập quán tai hại không?</p>
<p>5) <i>Hỏi: Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày?</i></p> <p>TL: Thừa chúng ta biết nấu một nồi cơm để ăn, thì chúng ta cũng có thể xây dựng một cơ đồ cho tâm linh tiến hóa, đó là trật tự nằm trong nguyên lý hóa hóa sanh sanh, chỉ có làm mới đạt, hành thì mới thông, như thân nan đắc, pháp nan ngộ, ngày hôm nay chúng ta đang có cả hai. Vậy còn chần chờ gì nữa mà không hành cho đến đích, tình thương của vạn linh đang tận độ tâm thức của chúng ta tiến hóa, xét cho kỹ thì rất ổn định, chỉ có sự tham dục tạo cho chúng ta bất ổn mà thôi. Vậy chúng ta nên chấp nhận thực hành hành trình tiến hóa cao đẹp cho tâm lẫn thân, đêm dài cũng có thể rút ngắn lại, chấn động của khối óc càng nhanh và thanh nhẹ hơn. Siêu văn minh sẽ thể hiện sự thanh tịnh là cứu cánh, tự động hướng về thanh tịnh thì sẽ đạt thông, chẳng còn tội phước.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Tội là sao?</i></p> <p>TL: Thừa chính mình bỏ mình mới là tội.</p>

7) *Hỏi: Phước là sao?*

TL: Thừa phước là gia công tu luyện không tính toán, đó là phước sẽ có ở về sau. Như ngày hôm nay chúng ta có cơm ăn áo mặc cũng do phước của tiền kiếp đã hành thiện, ngày hôm nay mới có đầy đủ, vậy chúng ta không nên tạo động mà đánh mất phước duyên sẵn có, chỉ lo tu để tiếp tục cấy thiện tâm cho kỳ tới, dù rơi vào lãnh vực nào cũng vinh quang.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thăm Kịch Miền Nam

Đất yên lại tự gây phiền
Tình thương huynh đệ tách riêng hai miền
Bắc Nam kích động thường xuyên
Rước Thầy tận độ tạo duyên tạm hành
Tây Tàu Nga Mỹ cạnh tranh
Giành ăn trên đất Trời sanh hiếu hòa
Bốn bên cũng muốn thật thà
Thâm tâm tìm lợi tạo ra mối thù
Cuối cùng chấp nhận chữ ngu
Ra đi bỏ lại bọn tu không thành
Trở về tự thức cạnh tranh
Giết nhau chẳng kể tình anh em nhà
Tự mình ôm hận thiết tha
Mong sao sớm đạt chan hòa tình thương
Người người muốn tự mở đường
Về quê tận hưởng cái gương Cha lành
Bày ra đủ cách sử sanh
Thực hành không có muốn tranh đứng đầu
Chẳng còn luyện tiếc thương nhau
Bán dân bán nước trước sau khó hòa
Trong tâm có nước có nhà
Không còn ở được bước qua xứ người
Lắm khi cảm thấy nực cười
Nơi nào mới có nơi người sống chung
Lắm khi cảm thấy mình khùng
Làm sao khôi phục trung dung đạt hòa
Bằng lòng tu sửa cái ta
Tìm đường tu học thức ra đạo đời
Làm sao tiến hóa hợp thời
Tìm ra cho được cuộc đời là chi?
Tại sao nuôi dưỡng sân si
Khó quên thù hận khó ghi chơn lời
Xét xem cái cảnh ở đời
Trời ban thanh nhẹ, họ thời chưởi nhau
Khó mà thực hiện đổi trao

Ôm phần xé lẻ khó vào đường tu
Đồng bào hai chữ nói ru
Không thương lại gạt tạo ngu tạo khờ
Làm sao thực hiện giác mơ
Tâm không đoàn kết chẳng giờ nào thông
Có tu tự triển khai vòng
Mở tâm mở trí mở lòng độ tha
Thực hành khai triển tình Cha
Cùng chung vũ trụ chan hòa tình thương
Khai thông thức giác trăm đường
Tâm vô quái ngại tự lường tự mình
Cảm thông trao đổi chơn tình
Thanh thanh diệu diệu do mình dựng xây
Nước ta hoàn cảnh là Thầy
Học bài nhịn nhục thơ ngây chẳng còn
Qui nguyên tâm thức lòng son
Chẳng còn mê chấp vuông tròn dựng xây
Dẹp phần lý thuyết mưa mây
Thực hành chánh pháp vui say đạo đời
Hòa cùng thiên hạ nơi nơi
Năm Châu qui một hợp thời đạt thông
Từ mình hướng thiện vun trồng
Tâm không bốn vốn một lòng tịnh thanh
Trở về thực chất thực hành
Hy sinh vận dụng giới thanh cảm hòa
Tự mình hít thở khám ra
Đường đi vô tận khó mà cản ngăn
Cảnh đời tạm bợ lãng xãng
Học xong bài học cơ tầng cảm giao
Vạn linh khai triển muôn màu
Trước sau qui một chung nhau hợp bàn
Rồi đây cũng phải hạ màn
Thanh bình cõi mở dân an dân hòa
Cộng đồng thực hiện tình Cha
Hy sinh cứu độ chan hòa tình thương.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa Tĩnh Khẩu Big Bear (3-5-1993) (Cuốn 6)

Bạn đạo: Dạ, một người bạn đạo có những câu chuyện rất là đặc biệt nữa là anh chị Bùi Đình Trúc ở trên San Jose. Dạ thưa, nếu mà được xin kính mời anh lên chia sẻ; và xin anh cũng nói qua những chuyện của cháu bé để các bạn đạo được biết thêm và có thể áp dụng. Cảm ơn anh.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, kính thưa tất cả quý bạn đạo. Lời nói đầu tiên của tôi là chân thành cảm tạ Thầy đã giúp cho gia đình chúng con được vào tu. Thì con tu từ khi ở tù, ở tại Si-Khiu đó, có một anh bạn, anh cũng Đại úy cảnh sát cũng bị tù chung khi vào đất Thái. Thì con tu từ năm 1984 và vợ con là Bùi Liên thì chỉ mới tu đây thôi, mới từ khi gặp Thầy ở Marriott Hotel. Con thường nghe nói là thường đàn ông tu mau hơn đàn bà mà sao vợ con tu lẹ quá! Vợ con tu được 10 thì con chỉ được 7 thôi. Tuy nhiên thì chúng con cũng đã nhờ pháp tu này mà chúng con cũng đã chữa được nhiều căn bệnh hiểm nghèo. Chẳng hạn như vợ con thì đi sai-zo (seize: thử một chứng bệnh về máu) là bao nhiêu lần mà Bác sĩ nó tìm hoài không ra căn bệnh; mà nó nói là bệnh rất là hiểm nghèo, hiểm nghèo mà nó tìm không ra bệnh! Đi hết qua năm này đến năm kia cũng không hết, từ Boston qua đến Cali cũng vẫn chưa hết! Mà nhờ vào pháp tu đâu có mấy tháng thì tự nhiên cái bệnh nó hết hẳn; và đã chữa được nhiều căn bệnh và cũng đang chữa được những căn bệnh khác.

Khi con ở bên San Jose ra đi thì các bạn đạo bên đó cũng gửi lời đến kính chào Thầy và các bạn đạo ở đây, chẳng hạn như cụ Mẫn, anh Lý Vĩnh, anh Võ Thanh Vân; và tất cả các bạn đạo bên đó cũng ước ao được đi tham dự khóa tịnh khẩu này, tuy nhiên không có cơ may để được ra đi. Và con, vợ con thì cũng không có nghĩ là được đi như thế này; vì bao nhiêu lần Đại hội trước đều chuẩn bị hết tất cả sẵn sàng, thế nào cũng được đi Đại hội kỳ này, chẳng hạn như là ở Hồng Kông: gửi tiền, ghi tên hết nhưng mà cuối cùng rồi cũng bị trở ngại đi không được. Mà kỳ này không có chuẩn bị sẵn mà cuối cùng đừng cái tự nhiên được đi tham dự khóa tịnh khẩu. Rồi lại đi, vợ con lại được nghỉ

phép để đi lên Hai Không, rồi cũng lại đi tham dự Đại hội nữa. Con cũng rất lầy lăm ngạc nhiên, không biết tại sao những chuyện mình chuẩn bị rất tỉ mỉ mà không được, mà cái này chuẩn bị dùng cái đột ngột thì được ra đi!

Và kính thưa Thầy, con có một số bạn đạo ở Việt Nam bây giờ đang sống trong khắc khổ đau khổ: trên thì tham những, từ Chủ tịch cho đến hạ tầng cơ sở; bán đình thì ăn đình; mà làm cái gì, bán xăng thì ăn xăng; tất cả cái gì cũng tham những hết! Mà cái xã hội nào mà tham những thì cũng đưa đến sụp đổ. Một số bạn đạo bây giờ đang ước mong làm sao có một Trưng Trắc, Trưng Nhị hoặc là Phù Đổng Thiên Vương để cứu giúp dân chúng Việt Nam đang sống quần quai giữa ách thống trị rất là khổ cực làm than! Và cũng muốn mong sao Thầy có một kế hoạch trở về Việt Nam càng sớm càng tốt để cứu dân độ thế, cứu khổ ban vui. Và chúng con nguyện sẽ làm chiến sĩ tình thương để đi theo chân Đức Thầy để hàn gắn lại quê hương đang đau khổ. Con xin Thầy cho con một vài lời dạy bảo. (39:15)

Đức Thầy: Cái khổ, nhưng mà con người phải từ trong khổ thoát ra, người đó mới cứu thế được. Cho nên những bạn đạo ở Việt Nam lén lút lo tu, khổ nhục chùng nào được điem cao chùng này, không lo! Còn chuyện của chúng ta về chúng ta phải giữ nghiêm luật tu hành, về để ban từ quang cho tất cả bạn đạo. Nếu chúng ta không có giữ nghiêm luật tu hành chúng ta chỉ về hút trực và mang bệnh thì cả đám hư hết! Cho nên, có thì giờ từ đây 96, tới 96, chúng ta cố gắng tu, một ngày nào chúng ta phải trở về. Chúng ta trở về là chúng ta đem cái chuyện tốt lành cho tất cả mọi người. Còn cái chuyện mà hồi lộ là đương nhiên người ta phải có. Nghèo khổ thì tham lam, họ học tham lam một thời gian rồi chán chường, rồi rớt cuộc họ cũng phải đi tu chớ không có làm cái gì hơn hết á! Ôm tiền ôm bạc rớt cuộc cũng tay không ra đi. Một ngày nào đó họ cũng thức tâm tu. Mà nhờ ai chỉ cho tu? Nhờ những người giữ nghiêm luật của trời đất tu học, quang minh chánh đại về mới ảnh hưởng những khối hồi lộ. Khối trước nó sẽ tự tiêu

tan, không lo! Lo tu đi rồi sẽ có cơ hội tương hội bạn đạo Việt Nam.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, con cũng xin có một ý nhỏ nữa là con có một thằng bé đó, sáu tuổi, nó cũng bị bệnh dị ứng: tức là ăn cái gì vào cũng bị nổi mề đay, rồi ho suyễn, nó thở không ra. Mà hôm bữa lên đây đó, con cũng được phép mà đi, cố gắng đi, cũng không dám cho nó đi sợ nó lên đây làm phiền các bạn đạo; nhưng mà cuối cùng chị -vợ anh Lạc- với lại bên chỗ ban tổ chức bên này có chấp thuận cho đi, nhưng mà cố gắng giữ cháu. Nhưng mà lên đây được đêm thứ nhất, đêm thứ nhì thì nó bị nghẹt thở, nửa đêm khoảng gần 12 giờ thì cháu tưởng như là tắt thở, nó không thở được; tính đem xuống, trở xuống dưới núi; cuối cùng đó thì con quyết định là đưa qua bên này gặp cô Bê với lại chị Xuân An ở đây, thì cho cháu uống thuốc khoảng chừng tiếng đồng hồ thì nó tỉnh lại và sáng ngày hôm sau nó tỉnh và nó khỏe được cho tới bây giờ. Cũng xin cảm ơn chị Xuân An và chị Bê. Dạ, con xin dứt lời.

Đức Thầy: Lòng thành, cha mẹ có lòng thành tu học thì từ trường tốt có thể chuyển hóa cho người con được may mắn hơn. Cho nên tôi khuyên người đời muốn gia đình tốt phải tu nhiều thì tự nhiên sẽ có một phương thức hóa độ cho gia đình tốt. Từ luồng điện từ bị của Chư Phật chiếu cho, không có thiếu sót đâu. Chúng ta đi thẳng mà, không có đi quanh quẹo; nhờ đỡ cầu sấm, không có cái vụ đó! Thì chúng ta hưởng trực tiếp trên đường trung đạo ban chiếu cho chúng ta. Cho nên gia đình nào, tôi khuyên gia đình Vô Vi nên giữ nghiêm luật tu học, đó là cái vốn chánh của phần hồn của chúng ta, không bị bơ vơ khi chết.

Bạn đạo: Dạ, thưa anh Trúc, tôi hồi nãy tôi có xin anh là anh nói qua về chuyện cháu bệnh mà cháu lạnh, mà nó đỡ thì xin anh nói với bạn đạo để bạn đạo có biết, dạ.

Bạn đạo: Dạ thưa quý bạn đạo, tôi xin nói qua về cái bệnh của cháu: và đêm hôm đó đó, từ chập tối thì cháu vẫn khỏe nhưng mà tới khuya thì nó nóng và nó lạnh rồi nó thở không được. Và khi mà nó bị nghẹt thở đó thì nó cứ nấc lên và hai hàm răng của nó gõ vào nhau thành tiếng và lưỡi cứ lè ra lại thụt vô; và nó cố gắng nó thở, mà làm như là gần tắt thở. Những tình trạng như vậy ấy thì Bác

sĩ Mỹ thường thường nó phải bỏ vào lòng kiếng để giúp cho cháu nó thở, và thường như vậy thì đa số con nít Mỹ bị chết nhiều lắm! Thành ra vợ chồng tôi cũng quỳnh, không biết làm sao và phải đem lên -giữa nửa đêm- phải đem lên làm phiền cô Bê và chị Xuân An. Thì khi lên trên đó cho cháu uống thuốc, mới lại không biết nhờ thanh điện hay sao đó mà chừng khoảng gần tiếng đồng hồ sau thì cháu tỉnh lại.

Bạn đạo: Dạ, giờ chị Xuân An muốn nói là về cái cách chữa trị của cháu ở nhà. Là ở nhà đó thì cháu cũng đi sai-zơ (seize) nhiều lắm, đi bác sĩ chữa chạy rất là nhiều, nhưng mà cho uống thuốc cũng không hết; cứ ăn nhầm cái gì mà có màu hoặc là bị lạnh hay bị sao đó thì người nổi mề đay và đêm về thở không được. Và sau đó thì vợ chồng tôi không biết làm sao nữa. Nếu đưa đi Bác sĩ hoài như thế này mà chữa cũng không hết bệnh thì không biết làm như thế nào, cũng quỳnh rồi! Bây giờ chỉ có cách là cho cháu học thở và lạy, thì mỗi ngày cháu cố gắng cháu lạy 100 cái: trước khi đi ngủ năm chục và sáng năm chục, tức là một ngày lạy 100 cái; và cháu thở Chiếu Minh một ngày hai lần. Thì từ đó trở đi cháu thở được và người khỏe mạnh; và có lẽ bữa mà cháu bị ở trên này là lên núi cao thành ra nó bị nặng hơn là ở nhà. Và bây giờ cháu vẫn ăn trường chay không có ăn thịt, thấy thịt sợ, thấy thịt cá sợ! Mỗi lần mà mẹ đi chợ mà làm bộ bảo mua hotdog cái gì thấy vào cái xe đẩy là khóc thét! Thành ra cháu về nhà là ăn chay và thở, lạy mỗi ngày không có bỏ ngày nào hết.

Đức Thầy: Con nít mà cho ăn chay mà biết quỳ lạy thì nó có thể tiếp thu thanh quang rất dễ dàng, cái đó là ở đời này người ta kêu miracle (phép lạ), cứu nhiều chuyện lắm!

Video Đại Hội Vô Vi 2016 "Tâm Giao Bình Đẳng"

Trong thời gian chờ DVD chính thức của Đại Hội Vô Vi Kỳ Thứ 35 Tâm Giao Bình Đẳng – Seoul 2016, xin kính mời quý bạn đạo theo dõi 2 videos Phóng Sự và Góp Nhật Hình Ảnh bên lề Đại Hội, vừa mới được đưa lên mạng VOVINET, trang Sinh Hoạt/ĐH Vô Vi Thứ 35/Video ĐH.

Những bạn đã được duyên may tham dự Đại Hội kỳ này sẽ được dịp hâm nóng lại những hình ảnh kỷ niệm thanh nhẹ và ấm cúng này. Những bạn không tham dự Đại Hội sẽ có một chút khái niệm về diễn tiến của Đại Hội và quang cảnh tham quan thành phố Seoul.

<http://vovinet.org/vn/activities/Congres2016/20161025%20VIDEO%20DH%202016.html>

Video các bài giảng của Đức Thầy

Các bạn có thể bấm đây để nghe những bài giảng chọn lọc của Đức Thầy :

<https://m.youtube.com/channel/UC-SSMUCBFCIOs4OMygk8Tnw>